

Anlæg af vore Baner. Det turde være næsten gjennemgaaende, og jeg skal i saa Henseende pege paa, hvad vi have i et andet senere Lovforslag med Hensyn til Flytningen eller Omdannelsen af Slagelse Station. Ogsaa dette Spørgsmaal eller rettere de uhyre Udgifter, det nu volder, kunde have været forebygget ved Stationens første Anlæg, og i den Retning kunde man jo paa staende Fod nævne utallige Exempler. Jeg anfører dette, for at Erfaringen fra tidligere, belyst ved en Række Exempler, maatte belære os om, at naar vi nu foretage Anlæg, vi da gjøre det med Erfaringen fra tidligere for Die, og selv om det første Forslag koster noget Mere, end vi kunde knibe igennem med, vi saa dog gjøre det saadan, at vi ikke skulde komme efter nogle saa Naars Forløb til at anvende bethdelige Summer for at opjælte eller restituere, hvad der mangler, og som vi med langt ringere Bekostning burde have forudsat og kunde have afhjulpet. Hvad angaar Kystbanen, da nævnedes den ærede Ordfører, at det vilde være et rentabelt Foretagende, der ikke vilde bringe Staten Udgift, og som tilfredsstillende Beboernes berettigede Krav. For at betegne min personlige Stilling her overfor dette Spørgsmaal vil jeg sige: Jeg negter ikke, at denne Kystbane vil og bør komme, men jeg paaftaar, den har ikke berettigede Krav til at trænge sig frem i første Linie. Med Hensyn til den gjennemgaaende Trafik vil jeg sige, at man kan fra Helsingørs Havn naae Kjøbenhavn paa lidt over en Time, og for at spare for den gjennemgaaende Trafik 10 à 14 Minuter fra Helsingørs Havn til Kjøbenhavn behøver Staten ikke at anvende flere Millioner; og med Hensyn til den lokale Trafik turde det være saa, at den største Del af Aaret, egentlig kun, naar Forholdene ikke forhindre det, gaar der langs den smukke Kyst, med Udløb Punkt for Punkt, flere Gange om Dagen Dampskibe, og tillige gaar der en Statsbane, der paa ganske enkelte Strækninger nær gaar umiddelbart op til de her omhandlede Egne. Saa længe derfor Lovgivningsmagten lader Egne rundt omkring i Landet ligge hen — uagtet de have indtil 7 à 8 Mil til Station — uden Jernbane, og uagtet Jernbaner i højere Grad vilde fremme disse Egenes Interesser og løfte deres økonomiske Tilstand og derved gjøre det muligt at være et efter Omstændighederne godt Opholdssted for endnu flere Beboere under den voksende Befolkningsmængde, saa længe man kan det uden at blues, saa kan man ogsaa udsætte en Kystbane, selv om ved dens Anlæg nogle Beboere kunne spare en Fjerdingvei til nærmeste Sta-

tion. Denne Bane bør altsaa ikke sættes i første Linie, men bør i alt Fald træde ned ved Siden af andre Anlæg ude i de nu tilfidsatte Egne, og dertil behøves ikke mange Millioner fra Statskassens Side; maaste en Sum af Størrelse som den, der skulde bruges til Kystbanen, vilde række overordentlig vidt med Hensyn til de af mig nævnte Formaal. Der er holdt Jernbanemøder i Taarbæk, Vedbæk eller Skodsborg, der har været Deputationer om denne Bane hos Indenrigsministeren, og det har haft væsentlig Indvirkning paa Indenrigsministeren. Det er let fortaaeligt, at de Beboere kunne underfrive den Sag og gaa fra Dør til Dør og faae den understøttet. Det er fortaaeligt, at Indbyderne holde Møde, kunne sætte stærke Kræfter i Bevægelse bagved et saadant Forslag, de have jo den hele Kjøbenhavnske Presse til deres Tjeneste. Det er meget naturligt under vore nuværende Forhold, hvor Kjøbenhavn sidder inde med alle Statsinstitutioner — den er i Forhold til Landets Størrelse den største Hovedstad i Verden — den er ikke blot Sædet for Regjeringen, men ogsaa Sæde for Rigsdagsmaendene — at denne Sag kan exploiteres saaledes, at man strax bruger hertil Statens Millioner fremfor til andre Egne i Landet. Jeg forstaar det saa godt, men jeg tager min Fornuft fangen under al denne Ophidselse. Det er fortaaeligt, at Herregaardene i Hørsholms Sogn gerne vilde have to Veie til Kjøbenhavn, saaledes at de kunde spare henved en Fjerdingvei. De have i denne Bevægelse kun taget Hensyn til deres egne personlige Interesser, og at de bruge de Midler, de have til deres Raadighed, fortænter jeg dem ikke i, men Folkethinget maa tænke paa det Almindelige, paa hele Landets Forhold — se paa, hvorledes Jernbanedrivningens Status for Tiden er, og det maa da, som jeg ærbødig tillader mig at udtale, komme til det Resultat, at Kystbanen her til Kjøbenhavn ikke kan komme i første Linie. Det er denne Forvaring, jeg har udtalt i Betænkningen, og som jeg udtaler. Forøvrigt skal jeg ikke indlede nogen videre Debat derom. Der foreligger intet Afstemningspunkt, men jeg haaber, at de Herrer i deres stille Sind ville tage et lignende Forbehold ad Aare, naar efter Flertallets Anhydninger i Betænkningen Foregribelse af Forslag, der ikke foreligge endnu, komme til Orde gennem Regjeringens eller private Forslag. Jeg stiller mig ikke bestemt afvisende mod de lokale Interesser og anerkjender deres Betydning, men de have ikke nær den Betydning, som de høirøstet udtale. Hvis vi flyttede disse ærede Medborgere, som bo der, og som rimeligvis